

samt ved den frie Ende med en Bøje med Stage, som rager mindst 4 Fod (12 Decimeter) over Vandet. Drivende Redskab skal om Natten føre en klar Lanterne paa denne Stage. Svajende Redskab skal føre et trekantet Flag.

6. Intet *Fiskemærke* maa rage højere over Vandet end 5 Fod ($1\frac{1}{2}$ Meter), herfra dog undtagne de under 1. nævnte.

II. I Fjorde, Vige og andre Indvande:

Her gælder for Afmærkningen kun de ovenfor under I. i Punkt 1., 2. og 3. givne Regler, og det med den Indskrænkning, at Stagernes Højde over Vandet og Flagenes Størrelse kan indskrænkes til det halve.

Undladelse af Afmærkning af Fiskeredskaber efter Bestemmelserne i nærværende Paragraf er vel ikke forbunden med Strafansvar, men udelukker fra at nyde den i § 4 tillagte Beskyttelse.

§ 6.

Ret til Fiskeri med Aalegaarde eller Aalestader tilkommer udelukkende Ejeren af Kysten, enhver ud for sin Grund, medmindre andre ifølge særlig Adkomst maatte have erhvervet Ret i saa Henseende. Ethvert Slags Fiskeri ud for Kysten af andre, ogsaa Fiskeri med fritstaaende Aaleruser, er tilladt, naar det ikke udøves i saadan Nærhed af de i Forbindelse med Aalegaarde eller Aalestader udsatte Aaleruser, at det skader Fiskeriet med disse.

Aalegaardsretten maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund.

§ 7.

Fremkommer der i umiddelbar Forbindelse med Kyst- eller Fjordbred Opvækst af Siv og Rør, maa intet for saadan Opvækst skadeligt Fiskeri, saasom med Stangeredskab og Glib, finde Sted i samme.

§ 8.

For saa vidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlægget af en eller flere offentlige Stier eller Veje, der føre til almindelige Landingspladser for Fiskere, er i den Grad fornødent, at det almene Vel maa siges at kræve slige Anlæg, komme henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Øjemed af 4. Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Biveje af 20. August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 9.

Hvor det formenes Fiskerne (jfr. § 1) at bruge Strandbredden til Ophaling af deres Baade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Overenskomst derom ikke opnaas, kunne de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende Ophalings- og Tørreplads kan anvises, enten paa den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred, eller, hvor en saadan ikke findes, andet Steds i Nærheden af Stranden, afgjort paa deres Bekostning ved dertil af Retten udmeldte uvillige Mænds Skøn. Ved Sagens Afgørelse skal det tages under Overvejelse, om der efter de forhaandenværende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til at opfylde Fiskernes Begæring imod vedkommende Ejers eller Brugers Vilje, og iagttages, at Afsavnet af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forvolder dens Ejers eller Brugers større Skade eller Ulempe, end uund-